

ဝိတ်ကျွမ်းမှီးစက်များ၏ ပွင့်ဖတ်ဆယ့်နှစ်လွှာ

သစ်ခက်ဦး

YNT

သစ်ခက်ဦးရဲ့ ကျေးဇူးစကား

ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ကာလများ၏ နောက်သို့ပြန်လှည့်ကြည့်ခဲ့လျှင် ဆယ်စုနှစ်များတိုင်ခဲ့ပြီ၊ မသိသာသလိုလို သိသာသလိုလိုနှင့် တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ်ကို အမှတ်မထင် ဖြတ်ကျော်လာခဲ့မိသည်။ ကွန်ပျူတာပြုပြင်သူ၊ Graphics Design ဇာတ်ညွှန်း၊ ဓာတ်ပုံ၊ ပန်းချီ စသည်တို့ဖြင့် တို့ထိစွက်ဖက်ကာ ပျော်ဝင်နေမိသည်။ တစ်ချိန်က မျှော်လင့်မိသောစိတ်ကူးတို့က ဘယ်ဆီသို့လွင့်မျောနေသည်မသိ။

တံခါးတစ်ချပ်ဖွင့်လိုက်သောအခါ အလင်းရောင်တို့ဝင်လာသည်။ အိပ်မက်မှ နိုးထလာရ၏ ။ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံတို့ ကိုယ်ပြန်ကြားရသောအခါ အတိတ်ကလည်ပတ်ခဲ့သောသွေးတို့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း ဆက်လက်စီးဆင်နေသေးကြောင်း ထင်ရှားလာသည့်နောက်တွင် ကျွန်တော့်စိတ်ကူးထဲမှ မိုးစက်လေများက ပွင့်ဖတ်လေများအသွင် ဝဲပျံကာထွက်လာကြသည်။

စာအုပ်လေးကို ကျွန်တော်တို့ စတင်စီစဉ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အတွက် Beauty အယ်ဒီတာ ကိုတိုး၊ ကိုထွဋ်၊ စီစဉ်ပေးသူ ညိုရင့်(မော်ကြီး)နှင့် အတွင်းပန်းချီ ဒီဇိုင်းများပြုလုပ်ပေးကြသော ဗိုလ်ခေတ်(ခေတ်ဖုန်းမို) NEK၊ ရဲသူအောင် တို့ကိုကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းခွင့်ပေးသော မသန္တာကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

စာအုပ်လေးကား ဖြစ်လာခဲ့ပေပြီ။ ပွင့်လွှာပွင့်ဖတ်တို့၏ မွေးရနံ့သည် မည်သို့ရှိလေမည်မသိ။ စိတ်ကူးမိုးစက်များက ဝဲပျံလေသောအခါ စာဖတ်သူတို့ရင်ခွင်သို့ မည်သို့သက်ဆင်းနိုင်မည် ဆိုသည်ကိုတော့ ...

ချစ်ခင်လေးစားစွာဖြင့်

သစ်ခက်ဦး

*

AMK ရဲ့အမှတ်တရစကား

စတင်ခင်မင်ခဲ့ချိန်က သူ့ကို စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ် ကျွန်တော်မသိခဲ့ပေ။ ကွန်ပျူတာဒီဇိုင်းနာ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးသူ၊ ဇာတ်ပုံရိုက်သူ၊ ပန်းချီဆွဲသူ အဖြစ်သာ သိကျွမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ခင်မင်သည့် နှစ်အနည်းငယ်ကြာမှ စာရေးခြင်းအလုပ်ကို ခုံခုံမင်မင်လုပ်နေသူ တစ်ယောက်အဖြစ်လည်း ထပ်မံသိရှိခဲ့ရပြန်သည်။

အနုပညာအလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်နေရမှ ကျေနပ်နေတတ်ခဲ့ခြင်းပင် သူ၏ ထူးခြားမှုတစ်ခု။

အနုပညာကို ခုံမင်နှစ်သက်သည့် သူ့ကို စိတ်ခြင်းတူသော `ညီငယ်' တစ်ယောက်အဖြစ် လည်း မှတ်မှတ်ထင်ထင်ရှိနေမိခဲ့၏ ။

သူဆိုသည်မှာ အနုပညာကိုချစ်မြတ်နိုးသည့် `သစ်ခက်ဦး'ဆိုသည့် အနုပညာချစ်သူ တစ်ယောက်ပင်။

ယခုတော့ သူ၏ စိတ်ကူးမိုးစက်များကို ပွင့်ဖတ်ဆယ့်နှစ်လွှာအဖြစ် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်အောင် သစ်ခက်ဦး လုပ်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။

စာဖတ်သူလက်ထဲသို့ သူ၏ ဝတ္ထုတိုများမှတစ်ဆင့် မွေးဖွားသောရနံ့များ သယ်ဆောင်ပေးခွင့်ကို AMK မှစီစဉ်ခွင့်ရခဲ့သည့်အတွက်လည်း ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စိတ်ကူးခြင်း ထပ်တူကျသောရနံ့များ ပေးစွမ်းနိုင်မနိုင်ကိုတော့ စာဖတ်သူများမှ ဆုံးဖြတ်ပေးခြင်းသည်သာ အကောင်းမွန်ဆုံးဟု

ကျွန်တော်ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

စာရေးဆရာ သစ်ခက်ဦး စာပေခရီးလမ်းပေါ်တွင်
စာဖတ်သူများနှစ်သက်လက်ခံသည့် စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ်
လျှောက်လှမ်းနိုင်ပါစေ။

ခင်မင်လေးစားစွာဖြင့်
ညိုရင့် (မော်ကြီး)

*

“ခရမ်းရောင်လေးတွေကိုမှ
နှစ်သက်ခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်တတ်တဲ့
ကောင်မလေးရေ ငါ့ရဲ့အချစ်တွေကို
မင်းရဲ့ရှိက်ကွင်းပေါ်က
သရုပ်ဆောင်ကွက်ပျိုးတွေနဲ့
ဝှက်ဖဲ့ထားပြီးများ
ကစားသွားခဲ့လေသလားကွယ်”

အမှတ်ရတဲ့
အသံ

အလွမ်းရင့်ရာသီ

အပြင်မှာ မိုးရိပ်ငွေ့တို့တက်လာတာကို လှမ်းတွေ့သည်။

ရေမှုန်ရေငွေ့တို့ပါသည့်လေတို့ ပြတင်းဝမှဝင်ရောက်လာသည်။ ကြည့်လက်စ
ရုပ်သံလိုင်းတစ်ခုမှလာသည့် အစီအစဉ်ကို ပိတ်မိလျက်
လူကထရပ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။ ပြတင်းဝမှလှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် အေဝးဆီ
မှာတော့ မိုးတွေရွာနေကြလေပြီ။ မကြာမီ ပေ့ဝဲတိုက်ခတ်လိုက်သည့် လေနှင့်အတူ
မိုးစက် မိုးပေါက်များဆင်းသက်လာကြသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းကားလမ်းမကြီးဘေးက
ပျဉ်းမပင်ကြီးဆီသို့ အကြည့်ရောက်တော့ ခရမ်းရောင်ပွင့်ဖတ်အချို့
မိုးလေနှင့်အတူချွေချခဲနေရတာ တွေ့ရ၏ ။ အနက် ရောင်လမ်းမကြီးပေါ်မှာက
ခရမ်းရောင်ပွင့်ဖတ်တို့ကြပြန့်နေလေသည်။

ဟိုရောက်ဒီရောက်ဖြစ်နေသည့်အတွေးအချို့ကို ထိုပွင့်ဖတ်တို့က
ပွေ့ဖက်ပြီး ခေါ်ဆောင် သွားကြသောအခါ သက်ပြင်းတစ်ခုသာ
ကျန်နေခဲ့ပြီးစိတ်တွေကို အတိတ်ဆီသို့ ရောက်သွား ခဲ့ကြလေသည်။

‘ညီလေးရေ ဒီနေ့မင်းမမပြန်လာလိမ့်မယ်၊ အစ်ကိုမအားလို့ ‘ကွင်း’ကို
မင်းပဲသွား ကြိုလိုက်နော်’

အစ်ကိုစကားသံကြောင့် အနည်းငယ်ကျယ်လောင်စွာဖွင့်ထားသော
သီချင်းသံကို တိုးလိုက် ပြီ ဘာပြောမှန်းမသိ၍ ပြန်မေးရသည်။

‘မင်း အမကို မင်းသွားကြိုလိုက်လို့ပြောနေတာ၊ ဒီနေ့အစ်ကိုမအားဘူး’

‘ဪ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်အချိန်လဲအစ်ကို’

‘နေ့ခင်းပိုင်းပဲ ဆိုက်ချိန်အတိအကျတော့ငါမသိဘူး

မင်းဟာမင်းကွင်းကိုပဲ ဖုန်းဆက်မေး ကြည့်ပေါ့။’

‘အစ်မကို အစ်ကိုမေးမထားလိုက်ဘူးလား။’

‘အေးကွာ တစ်ခြားဖုန်းတစ်ခုဝင်လာလို့ ငါမေးဖို့မေ့သွားတယ်၊

သူညီမပါ ပါလာမယ်လို့ ပြောတယ်။’

‘သော်တာမိုးမြင့်ကိုပြောတာလား အစ်ကို။’

‘အေး’

‘ဒီကောင်မလေး မြန်မာပြည်ဘာလာရှုပ်ပြန်ဦးမှာလဲမသိဘူး။’

‘ငယ်ငယ်က သူ့ပိုးပေါ့ကွာ၊ အနုပညာကိစ္စတွေ

လုပ်ချင်တယ်လို့ပြောတာပဲ။’

‘အင်း ... မျက်စိတော့ နောက်ဦးတော့မယ်ထင်တယ်။’

*

အပေါက်ဝမှထွက်လာသောမရီးကို လက်လှမ်းပြလိုက်ပြီး

ပစ္စည်းအချို့ကို သယ်ယူရန် သူ့အနားသို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းသွားလိုက်သည်။

မရီးက အစ်ကိုလာမကြိုလို့ နှုတ်ခမ်းစုချင်သည် မရီးလက်ထဲမှ ပစ္စည်းအချို့ကို လက်လွှဲယူလိုက်စဉ်

‘ဟဲ့ ရှေ့ ဒါပါယူဦးလေ။’

‘ဘာ နင့်ဟာနင်သယ်ပါလား၊ ကားကဟိုနားတင်ရပ်ထားတာ

နီးနီးလေး။’

မရီးက ရယ်လျက်

‘ကဲကဲ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကတော့ တွေ့တာနဲ့လုပ်ပြီး၊ ပေးပေး

မမကူဆွဲပေးမယ်။

ဘီးနှင့်ဆွဲရတဲ့လက်ဆွဲသေတ္တာကိုများ ဘာလေးနေလို့လဲ။ မကူဆွဲနဲ့
မမ သူ့ဖာသာသူ လာပလေ့စေ။

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ပြင်းရှသောမျက်စောင်းတစ်ခုကို
သော်တာ့ထံမှ ရောက်ရောက်ချင်း လက်ဆောင်ရလိုက်သည်။

*

ကျွန်တော့်အစ်ကို မင်းအောင်နှင့်မမတာရာမိုးမြင့်တို့
လက်မထပ်ခင်မှာပဲ သူတို့ မိသားစုအားလုံး နိုင်ငံရပ်ခြားသို့
ပြောင်းရွှေ့သွားကြသည်။ သူတို့အဖေနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများမှ
ပြည်ပအခြေဆိုက်လုပ်ငန်းများ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်အခါက
သော်တာမိုးမြင့်မှာ အပျိုပေါက်အရွယ်ပင် မရောက်တတ်သေး။ သူတို့မိသားစုနှင့်
ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ ရင်းနှီးသည့်မိသားစုများ ဖြစ်ကြသောကြောင့်
တစ်ယောက်အကြောင်း အရာများကို တစ်ယောက်သိရှိနေကြသည်။
သူနှင့်ကျွန်တော်က ခပ်ငယ်ငယ်ကတည်းက သိပ်မတည့်ချင်။
လုံးဝမတည့်ခြင်းမျိုးတော့မဟုတ်။ ရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်ချစ်လိုက် ဆိုသလိုမျိုး။
ဒီစကားလုံးကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အတွက် သုံးလို့ရ မရတော့မသိ။
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေထိုင်ချိန်ကတော့ အလွန်နည်းသည်။
သူ့မှာ အစ်ကိုပြောသလို ပိုးရှိသည်။ ကျောင်းက အနုပညာလှုပ်ရှားမှုများတွင်
ပါဝင်တတ်ပြီး ကျောင်းကပွဲတစ်ခုသို့ လာရောက်သည့်
ကျောင်းသာမိဘတစ်ဦးကြောင့် သူ့ကြော်ငြာတစ်ခုနှစ်ခုမက ရိုက်ခဲ့ရဖူးသည်။
ထို့နောက်မှာတော့ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲဖြေအပြီးမှာ သူနိုင်ငံရပ်ခြားသို့
ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး ထိုကိစ္စရပ်များနှင့် ပေးသွား ခဲ့တော့သည်။

ကျွန်တော် ကားမောင်းနေရင်းမှ မမတာရာဖက်သို့လှည့်ပြီး

သော်တာ့ကိုစချင်သောကြောင့်

‘မမ အခုသူက ဘယ်မှာနေမှာလည်း?’

‘ဘယ်မှာနေရမှာလည်း ငါ့အစ်မတို့အိမ်မှာပဲ ငါနေမှာပေါ့?’

မမတာရာ ဘာမှမပြောရသေးခင် သူကဝင်ပြောသည်။ ကျွန်တော်
ရယ်ချင်သွားပြီး

ထပ်နောက်ချင်သဖြင့်

‘ဟာ အဲ့ဒီမှာနေလို့ဘယ်ရမလဲ အဲ့ဒီမှာက ငါနေနေတာလေ?’

‘အဲ့ဒါဆိုလဲ သွားသေလိုက်၊ နင်နေတာမနေတာ ငါဂရုမစိုက်ဘူး
ငါကတော့အဲဒီ မှာပဲနေမှာ?’

‘ဒါဆိုလည်းပြီးတာပဲ နင်ကလည်း ဖြေးဖြေးပြောပါဟာ။ အခုအချိန်မှာ
နင်ကဧည့်ည် ငါက အိမ်ရှင်ကို ဧည့်သည်က မစော်ကားရဘူး?’

‘နင်နော် နင်?’

‘ဟဲ့ဟဲ့ သော်တာ ညီသန့်က ‘စ’နေတဲ့ဟာကို နင်ကမသိဘူးလား။
အိမ်ကကျယ်ပါတယ် အခန်းသုံးခန်းရှိနေတာပဲ၊ ငါ့ညီမ
ပျော်သလောက်နေလို့ရတယ်၊ ကြိုက်သလောက်နေ၊ ဟုတ်ပြီလား?’

‘တစ်သက်လုံးကိုနေဦးမှာ ဘယ်သူနေချင်မနေချင်?’

‘အေးပါအေ နေပါနေပါ၊ နင့်ကို ဘယ်သူမှအပြစ်မပြောပါဘူး?’

မမကပြောပြီးရယ်သည်။ ကျွန်တော်ပါ လိုက်ရယ်ဖြစ်သည်။
အပျိုဖားဖားဖြစ်ပြီး အလှတွေကြွယ်လာတာတောင် ကလေးစိတ်မပျောက်သေးတာ
သော်တာ၏ ပုံရိပ်က ကားဘက်ကြည့်မှန်ပေါ်တွင် လာရောက်ထင်ဟပ်နေသည်။

အပြင်သွားစရာရှိ၍ ရေချိုးခန်းဘက်သို့ ခပ်မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့သည်။
တံခါးကိုဆွဲဖွင့် မည်အလုပ် တံခါးက သူ့အလိုလိုပွင့်လာသောကြောင့်
လှမ်းလိုက်သောလက်က လေထဲတွင် တန်းလန်းဖြစ်သွားရသည်။ ထွက်လာသည်က
သော်တာ။ သူကရုတ်တရက်သွားဟန်ဖြင့်

‘ဟဲ့ ဘာလာလုပ်တာလည်း၊ ငါရေချိုးနေတာကို?’

‘ဟာ ဆောရီး ဆောရီး၊ အထဲမှာနင်ရှိနေမှန်း ငါမသိလို့ပါ၊ ငါလည်း
ရေချိုးမလို့ အခုမှ အခန်းထဲကထွက်လာတာ’

သော်တာက ပိုပြီးလုံခြုံလိုသောသဘောဖြင့်
သဘက်ခြုံထားသောအပေါ်မှ လက်ကလေး အုပ်ကာ ကျွန်တော့်အရှေ့မှ
ခပ်မြန်မြန်လေးထွက်သွားသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်လေးက
ကျွန်တော်နားထင်နားရင်တွေပူနေသလို ခံစားလိုက်ရသည်။
ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားသောစိတ်ကြောင့် ရေချိုးခန်းထဲသို့ရောက်လျှင်
အယောင်အယောင်အမှားမှားနှင့် ရေပူဘက်သို့လှည့်ဖွင့်မိသည်။ ရေပူတွေ
ထွက်ကြလာတော့မှ ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ်ရယ်မိရင်း ငါဘာဖြစ်သွားတာပါလိမ့်ဟု
ရေချိုးရင်း တွေးနေမိသည်။

အိမ်တွင်းအခန်းသုံးခန်းပါရှိသော်လည်း အစ်ကိုတို့လင်မယားနေသော
အခန်းမှာသာ ရေချိုးခန်းအိမ်သာပူးတွဲပါသည်။ ကျွန်တော့်အခန်းနှင့်
သော်တာနေသောအခန်းတွင် နံရံကပ် ဘေစင်တစ်ခုဆီသာရှိပြီး ရေချိုးရန်နှင့်
အခြားကိစ္စအတွက် ရေချိုးခန်းတစ်ခုတည်းကိုသာ ပေါင်းသုံးရသည်။
ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် သော်တာနှင့်ကျွန်တော် အခုကဲ့သို့ မကြာခဏဆုံနေလျှင်
ခက်တော့မည်။ တစ်ခြားအကြောင်းရှိလို့ရယ်တော့မဟုတ်၊ သော်တာကစွာသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်သူ ခဏခဏစကားများနေရမှာစိုး၍ ဖြစ်သည်။

နေရက်အချိန်တို့၏ တိုက်စားမှု မကြာမြင့်မီလေးမှာပင် သော်တာ၏
အောင်မြင်မှုက သိသာထင်ရှားလာသည်။ ရောက်ကာစက
သော်တာသွားလိုသောနေရာများသို့ အစ်ကိုနှင့်အစ်မက
ကျွန်တော့်ကိုလိုက်ပို့ခိုင်းတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံကြတော့ ကျွန်တော့်ကိစ္စတွေနှင့်
သော်တာ့ကိစ္စတွေ တိုက်နေသည့်အခါ အခက်ကြုံရပြန်သည်။ နောက်တော့
သော်တာ၏ တောင်းဆိုမှုဖြင့် သူ့မိဘများက ကားတစ်စီးထပ်ဝယ်ရန်
ငွေပို့ပေးသည်။ ကားဝယ်ပြီးသော်လည်း စိတ်ချရသည့်
ဒရိုင်ဘာရှာမတွေ့သေးသဖြင့် ကျွန်တော့်တာဝန် ဖြစ်လာပြန်သည်။
ထိုအခက်အခဲများကိုဖြေရှင်းရန် သော်တာ့ကို ကားမောင်းလိုက်သင်ပေး ရပြန်သည်။
သူတို့ကားမောင်းသင်ပေးဖြစ်သည့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
စကားမများဖြစ်ကျတော့ပေ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ကျွန်တော်မသိခဲ့ပါ။

‘ဟိုမှာတုန်းက သော်တာ ဘာလို့ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်
မောင်းတတ်အောင် မသင်ထားတာလည်း?’

‘ဒက်ဒီကတော့ တစ်ခါတစ်ခါသင်ပေးတယ်။ သူ့မှာလည်း
အားတဲ့အချိန်ကနည်းတော့ သော်တာလည်း ဆက်မလေ့ကျင့်ဖြစ်တော့ဘူးလေ’

လုံးဝမမောင်းတတ်တာမဟုတ်လို့ သော်တာ့ကို
ကားမောင်းသင်ပေးရသည်မှာ အခက်အခဲ သိပ်မရှိခဲ့ပါ။ နေ့ခင်းဘက်က
လူသွားလူလာ၊ ကားအသွားအလာ နည်းသောနေရာများတွင်
သွားရောက်မောင်းစေခဲ့ပြီ လမ်းမကြီးများပေါ်မှ ယာဉ်ကြောများအတွက်တော့
ညပိုင်းကား အသွားအလာ နည်းသွားသည့်အခါများမှ ထွက်မောင်းခိုင်းရသည်။
ထိုအချိန်များတွင် ကျွန်တော့်မှာ ဘေးမှထိုင်လိုက်ရစမြဲ။ တစ်ရက်တွင် သော်တာက
နေ့ခင်းဘက် ကားထွက်မောင်းရန်ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်လိုက်သွားရသည်။
သော်တာ့ဘေးတွင် ထိုင်လိုက်ရင်းနှင့်

‘သော်တာ ဒီလောက်ဆို နင်ကောင်းကောင်းမောင်းတတ်နေပါပြီ

နောက်ရက်တွေဆို ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲမောင်းတော့နော်။

‘အာ ညီသန့်ကလည်း ငါကမောင်းတတ်တယ်ဆိုပေမယ့်
စိတ်ကမရဲသေးဘူးဟ၊

နင်ဘေးနားမှာပါမှ ငါပိုမောင်းရဲတာ။

သော်တာ့စကားကြောင့် ကျွန်တော်ဆက်ပြောစရာ အစရာမရသဖြင့်
ခပ်စိတ်စိတ်ပဲ နေလိုက်သည်။ သော်တာက ကားကိုဆက်မောင်းနေသည်။
မထင်မှတ်ပဲ ရှေ့မှသွားနေ သောကားက အချက်မပြဘာမပြနှင့် ဂငယ်ကွေ့
ကွေ့ရန်ရပ်လိုက်ရာ သော်တာ ရုတ်တရက်ကြောင်သွားပြီး နောက်မှ
ဝင်တိုက်မိတော့မလိုဖြစ်နေစဉ် ကျွန်တော် စတီယာတိုင်ကိုလှမ်းဆွဲကာ
အမြန်တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ရသည်။ မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင်
သော်တာကကားကို ဘေးကပ်ရပ်လိုက်ပြီး

‘ညီသန့် နင်လာမောင်းတော့ဟာ ငါမောင်းလို့မရတော့ဘူး။’

‘ဟ ဘာဖြစ်လို့လဲ။’

‘ငါ ရင်တွေတုန်သွားလို့ဟ။’

‘ဟာ နင်ကလည်း မဟုတ်တာဘဲ၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ နောက်ဆို
ဒါမျိုးတွေရှိတတ်ပါလား ဆိုပြီး နင်သတိထားစရာတစ်ခုတောင်တိုးသွားသေးတယ်။
ကားမောင်းတယ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲဟာ သတိအမြဲရှိရင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ အခု
နင်စိတ်လှုပ်ရှားသွားလို့ပါ ခဏနားရင်နားလိုက်ပေါ့၊ ပြီးမှ ဆက်မောင်းလေ။’

‘အင်း ဒါဆိုလဲပြီးရော ငါခဏနားလိုက်ဦးမယ်။’

ပြောပြေဆိုဆိုနှင့်သော်တာ ကားစက်ကိုရပ်လိုက်ပြီး နောက်မှီပေါ်သို့
အသာလေးမှီချ လိုက်သည်။ သူ့ဖက်ကို လှည့်ကြည့်မိတော့ သော်တာ၏
မျက်နှာလေးမှာ အနည်းငယ်ဖျော့တော့နေ သည်။ သော်တာ တကယ်ပင်

စိတ်လှုပ်ရှားသွားတာသေချာသည်။ ကျွန်တော်က သူစိတ်သက်သာ ရာရစေရန် သီချင်းတစ်ခုခုဖွင့်လေလို့ပြောတော့ ညီသစ်ကြိုက်တာဖွင့်ပါလို့ ပြန်ပြောသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ကားပေါ်မှာ ကျွန်တော်နှစ်သက်သည့်သီချင်းများ မရှိနိုင်ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ဘာမှမပြောတော့ပဲ သူစိတ်အပြောင်းအလဲဖြစ်စေရန် သာရည်ရွယ်ပြီး ဒက်ရှ်ဘုတ်အတွင်းမှ စီဒီတစ်ချပ်ကိုယူကာ စက်ထဲသို့ကောက်ထည့်လိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ချင်တော့ လေးဖြူရဲ့စာမျက်နှာဆယ့်ငါး၊ ကျွန်တော် ကျေနပ်မိသွားသည်။ သီချင်းသံက အလုံပိတ်ထားသောကားထဲမှာ ရစ်ပတ်ပျံ့လွင့်နေသည်။ ပြီးတော့ သော်တာ့ဆီက ရနေကြ သင်းပျံ့သည့် မွှေးရနံ့။ သီချင်းပြီးသွားတော့ ငြိမ်သက်နေသည့် သော်တာ့ဘက် လှည့်ကြည့်ရင်း

‘သော်တာ နင်ဒီသီချင်းကိုကြိုက်လား?’

‘အင်း ကြိုက်တယ်၊ သော်တာ? ကိုလေးဖြူသီချင်းတွေကို တော်တော်နားထောင်ဖြစ်တယ်၊ ဟို နှင်းဆီဝင်တာတို့ ဘာတို့ရောလေ?’

ကျွန်တော်တို့ သီချင်းသံကြားမှာနားခိုနေစဉ် မိုးတွေရွာချလာသည်။ ပိုသည်းလာသည့် မိုးသံများက ကားအမိုးပေါ်ကိုလာရောက် ရိုက်ခတ်နေသဖြင့် သီချင်းနားထောင်လို့ သိပ်အဆင် မပြေတော့၍ သီချင်းကိုရပ်ထားလိုက်ရသည်။ လေအနည်းငယ်ပါလာသောကြောင့် မိုးစက်တွေက ကားဆီသို့ အလှအယက်ပြေးလာနေကြ သယောင်ထင်ရ၏ ။ မိုးစက်နှင့်အတူ ခရမ်းရောင် ပွင့်ဖတ်များ ကားရှေ့လေကာမှန်မှာ လာကပ်နေကြသည်။ သော်တာက ‘ဟာ ပျဉ်းမပွင့်ဖတ် လေးတွေ?’ဟုပြောကာ ကားအပြင်ကိုလှမ်းကြည့်သည်။ ‘ဟိုမှာလည်း အများကြီးပဲ နော်?’ဟု ဆိုကာ လမ်းပေါ်မှကြွေကျနေသော အပွင့်တို့ကိုပြသည်။ ‘ငါတို့ အိမ်အရှေ့က လမ်းမကြီးပေါ်မှာ လည်းရှိသားပဲ သူကတော့ ပွင့်ကစမို့ နင်သတိမထားမိတာဖြစ်လိမ့်မယ်?’။ ‘ဪ အင်း တွေ့တယ်တွေ့တယ် သူကတစ်ပင်တည်းမို့ ပန်းတွေကြွေတာ အခုလောက်မလှဘူးလေ၊ ဒီမှာက

အများကြီးပဲ၊ ငါက ခရမ်းရောင်ဆို အရမ်းကြိုက်တာ။ `နင်က
ခရမ်းရောင်ကိုကြိုက်တယ် ဆိုတော့ လျှို့ဝှက်တတ်တဲ့သဘောရှိတယ်။
ဟုတ်ရင်လည်းဟုတ်မှာပေါ့။ ရယ်လျှက် သူကပြန်ပြောသည်။

မိုးစဲသွားတော့ သော်တာ ကားအပြင်သို့ထွက်၍ ပွင့်ဖတ်တို့နှင့်
လိမ်းကျံထားသော လမ်းပေါ်သို့ သွားရပ်နေသည်။ ကျွန်တော် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
သူလက်ရပ်ခေါ်နေတာတွေ့ သည်။ ကျွန်တော်ဆင်းသွားပြီးအနားသို့ ရောက်လျှင်

‘ညီသန့် ဟိုမှာကြည့်စမ်း’

သူလက်ညှိုးထိုးပြသည့် ကျွန်တော်ကားရှိရာဘက်သို့
ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ကား၏ အဖြူရောင်ဆေးသားပေါ်တွင်
ခရမ်းရောင်ပွင့်ဖတ်လေးတွေက ပန်းချီဆန်ဆန် လှပစွာတွယ်ငြိ နေသည်။
မပြယံ့တပြယ် မိုးငွေ့တို့နှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်က စိမ်းစိုလတ်ဆတ်လျက်။
ကားထဲတွင် အတန်ကြာကြာ ထိုင်နေရသောကြောင့် ငြီးငွေ့နေသည့်စိတ်များ
ပြေပျောက်သွားကြသည်။ သော်တော့ကိုကြည့်လိုက်တော့ သူ့မျက်နှာလေး
လန်းဆန်းနေတာတွေ့ရသည်။ ခုနက ထိတ်လန့်မှုများမရှိကြတော့။ ထိုနေ့ကစပြီး
ဘာရယ်မသိဘဲ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ငယ်စဉ်ကတည်းက
မတည့်အတူနေဆိုသည့် ရင်းနှီးမှုအောက်မှ အလွှာတစ်ခုကွာကျ သွားတာ ကိုတော့
နောက်ရက်များမှာ ကျွန်တော်သိလာခဲ့ရပါသည်။ အရင်ကလို တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် စကားနာမထိုးဖြစ်ကြတော့။ သူ့ကြော်ငြာရိုက်ကွင်းများသို့
သွားသည့်အခါ၊ တစ်ယောက်တည်းသွား၍ မဖြစ်သည့်အခါများတွင်
ကျွန်တော်ကလည်း လိုလိုချင်ချင် လိုက်ပို့တတ် လာသည်။ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို
ဂရုတစိုက်ရှိသော ကြင်နာမှုများကို မကြာခဏပြတတ်လာသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ နယ်ရိုက်ကွင်းမှ အပြန်လမ်းတွင်
သာယာသောရာသီဥတု၏ အကူအညီကိုယူပြီး ကျွန်တော်နှင့်သူ ချစ်သူတွေ
ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။ ဖြောင့်ဖြူးနေသောလမ်းမကြီး အတိုင်း မောင်းလာကြရာ ည၏

ကောင်းကင်ယံက ကြည်လင်နေသည်။ များပြားလှစွာသော ကြယ်များက အာကာတစ်ခွင်၌ ညီလာခံကျင်းပနေသည့်အလား၊ လကွေးကွေးကတော့ ခပ်ရေးရေးလေးထွက်နေသည်။ သော်တာက ကားရပ်ခိုင်းသဖြင့် ကျွန်တော်ရပ်ပေးရသည်။ သူက ထိုညရဲ့သဘာဝပုံရိပ်တွေကိုများ နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ မျှချပစ်ချင်နေတာလား ကျွန်တော်မေဝခွဲ တတ်။ ကျွန်တော် ဝေခွဲသွားတတ်ခဲ့တာ တစ်ခုတော့ရှိသည် ကားကိုမှီကာကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ရင်း လွတ်လပ်စွာငေးမောနေတဲ့ သော်တာ့ကို ကျွန်တော်ချစ်နေမိပြီဆိုတာကိုပါ။

မထင်မှတ်တဲ့ခြေလှမ်းတွေက သော်တာ့အနားသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။ ငြိမ်သက်နေသော သော်တာ့အနားသို့ရောက်တော့ `သော်တာ` ငါတို့သွားကြရအောင်? လို့ ကျွန်တော်ကပြောတယ်။ သူက ခဏနေချင်သေးတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်က မနေနဲ့တော့ဟာ ငါစိတ်တွေတစ်မျိုးဖြစ်နေလို့ လို့ပြောတော့။ သူက ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ငါ့ကိုပြောပြတဲ့။ မသိချင်ပါနဲ့ဟာလို့ဆိုတော့ သူက ပိုပြီးသိချင်တဲ့ပုံဖြစ်လာတယ်။ မပြောရင် စိတ်ဆိုးတော့မလိုဘဲ။ နှစ်ယောက်တည်းခရီးသွားနေတာ တစ်ခုခုဆို သိသင့်တာပေါ့ဟု ငြူစူစွာပြန်ပြောလာတယ်။ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ဘဲ တကယ်သိချင်လားလို့မေးတော့ `အင်း? လို့ ပြန်ပြောတယ်။ ကျွန်တော်က အနားကပ်ပြီး ဘယ်သူမှမရှိတဲ့ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ တစ်ယောက်ယောက် ကြားသွားမှာစိုးတဲ့ပုံစံနဲ့ တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောမိတယ်။ `နင့်ကိုငါချစ်မိနေတယ်ဟာ? လို့လေ။ အဲဒီအခါကြမှ သူက `သွား ငါက အကောင်းပြောနေတာမှတ်လို့? ဟုဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို လက်သီးဆုပ်လေးနဲ့ လှမ်းထုတယ်။ သူ့အပြုအမူလေးက ကျွန်တော့်ရင်ထဲကအချစ်တွေကို အနက်ရှိုင်းဆုံးအရပ်က ဆွဲထုတ်လိုက် သလိုပါ။ လှပတဲ့ ညအလယ်မှာ သူဟာကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲမှာပေါ့။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် ခြင်းတွေက ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးရဲ့ နှလုံးခုန်သံကို ပိုမြန်စေခဲ့တယ်။

ရည်ကြာသွားတဲ့အနမ်းတို့က ကြယ်ပွင့်လေးတွေကိုတောင် မေ့လျော့စေခဲ့ပြီလေ။

*

တစ်အိမ်ထဲနေကြသော ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးရဲ့အကြောင်းကို အစ်ကိုနဲ့အစ်မ မရိပ်မိသေး။ သိသွားခဲ့ရင် အထစ်အငေါ့များဖြစ်လာမည်စိုး၍ ပိရိသောအနေအထိုင်တို့ဖြင့် ဖုံးဖိထားခဲ့ကြသည်။ အခြေအနေအမှန်ကို အစ်ကိုအား ဖွင့်ပြောမည်ဟု စဉ်းစားထားသော်လည်း မဝံ့မရဲဖြစ်ရပြန်သည်။

ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့မှာတော့ သော်တာ့မိဘများထံမှ သော်တာ့ကို ခဏပြန်လာခဲ့ရန်ခေါ်သည်။ သော်တာကမသွားလို။ မာမို့ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် ခဏတော့ပြန်သွားလိုက်ပါဟု မမတာရာက တိုက်တွန်းသည်။ မတတ်သာသည့်အဆုံး သူ၏ လုပ်လက်စအလုပ်တွေကိုရပ်တန့်ပြီး သော်တာပြန်သွားခဲ့ရသည်။ သူပြန်ရောက်သွားခါစလောက်မှာ ဖုန်းလာသေးသည်။ နောက်တော့ ဘာဖြစ်မှန်းမသိ သော်တာ ကျွန်တော့်ဆီကိုဖုန်းမဆက်တော့။ ကျွန်တော့်ဆီမှ လှမ်းခေါ်ပြန်တော့ ခေါ်ဆို၍ မရပြန်။

အကျိုးအကြောင်းသိရန် မမတာရာကိုမေးကြည့်တော့ သူ့အိမ်ကသဘောတူထားသည့် လူနှင့် လက်ထပ်သွားပြီးဟုသိရသည်။ မထင်မှတ်ထားသောအဖြေစကားက ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မီးတောင်တွေပေါက်ထွက်သလို ပူလောင်ပြင်းပြစွာ ခံစားခဲ့ရသည်။ ဝေးနေရလို့ လွမ်းနေပါတယ်

ဆိုကာမှ လုံးဝလက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသွားရပြန်ဆိုသောအသိက ရင်တစ်ခုလုံးကို မြှောင်ဆန်စေသည်။ `မမတာရာ အစကတည်းက အဲ့ဒီအကြောင်းတွေ ဘာလို့ကျွန်တော့်ကို မပြောပြခဲ့တာလဲ' လို့မေးတော့ `ညီသန့်စိတ်မဝင်စားဘူးထင်လို့ပါ' ဟုသာပြောသည်။ သော်တာနှင့် ထိုလူမှာ သော်တာမြန်မာပြည်သို့ ပြန်မလာခင်ကတည်းက သဘောတူထားကြောင်း

မမတာရာကရှင်းပြ သည်။ မာမီတို့ သူအိမ်ထောင်မပြုခင်
လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါစေဆိုတဲ့သဘောနဲ့ မြန်မာပြည် ပြန်လာပြီး
သူလုပ်ချင်ရာလုပ်နေတာကို ခွင့်ပြုပေးထားခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။
‘ဒီအကြောင်းတွေကို မမတာရာ အစောကတည်းက အစအဆုံးသိနေတာပဲ
ဘာလို့ကျွန်တော့်ကို မပြောပြတာလည်း? လို့မေးရင်းနှင့်
မျက်ရည်များကဝဲလာရသည်။ ဪအဲဒါက ခုနက ပြောသလိုပဲ
ညီသန့်မသိချင်ဘူးထင်လို့ပါ။ မောင်လေးနဲ့ညီမလေးက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
သိပ်မတည့်ကြတော့ မမကလည်း အဲဒါတွေကို ညီသန့်ရှေ့မှာမပြောဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ။
ကျွန်တော်ဘာမှဆက်မမေးဖြစ်တော့။ ထိုနေ့ကစပြီး ကျွန်တော့်ဘဝထဲက
ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ သော်တာနှင့်အတူ အေးသို့ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြသည်။

အခုဆို သော်တာထွက်သွားခဲ့တာ တစ်နှစ်နီးပါးရှိခဲ့ပြီ။
ချန်သွားခဲ့သူကတော့ ဘယ်လိုနေသည်မသိ၊ ကျန်ခဲ့ရသည့်သူမှာတော့
အလွမ်းတောမှာ လွမ်းမောစွာနေခဲ့ရသည်။ ‘ဪ’ခရမ်းရောင်လေးတွေကိုမှ
နှစ်သက်ခဲ့တဲ့လျှို့ဝှက်တတ်တဲ့ ကောင်မလေးရေ ငါ့ရဲ့အချစ် တွေကို
မင်းရဲ့ရိုက်ကွင်းပေါ်က သရုပ်ဆောင်ကွက်မျိုးတွေနဲ့ ပွက်ဖဲထားပြီးများ
ကစားသွားခဲ့လေ သလားကွယ်?။

*

မိုးမှုန်လေးတွေက လေအပူမှာ မျက်နှာပေါ်ကျလာသောကြောင့်
အေးသို့ လွင့်မျောနေသည့်စိတ်များ အနီးအနားပြန်ရောက်လာသည်။
ငေးကြည့်နေမိသည့် ပျဉ်းမပွင့်လေးများဆီမှ အကြည့်ကိုခွာလိုက်စဉ် ကြားဖူးနေကြ
ဂီတသံစဉ်တစ်ပုဒ်က နားထဲသို့ တိုးဝင်လာနေသလိုလို။

‘အတိတ်တွေကမှုန်ဝါးပေမယ့်ငါတို့နှစ်ဦးဇာတ်လမ်းမှာတချို့နေရာကအ
ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ပိတ်ကားထက် အရင်လိုကြည့်မကောင်းပေမယ့်

မြင်ရတယ်။...။ ဟုတ်တယ် အဖြစ်အပျက်တွေအားလုံးဟာ ငါ့ရဲ့ စိတ်အတွင်း သဏ္ဌာန်ထဲမှာတော့ အရင်ကအတိုင်းပဲ မြင်နေရသေးတယ်သော်တာ။ အခုအချိန်မှာ မင်းဘယ်ဆီမှာလည်း၊ ဘယ်သူ့ ရင်ခွင်ထဲမှာလည်းဆိုတာ ငါမတွေးလိုတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါအရမ်းလွမ်း နေမိတာတွေကို နင်သိနိုင်ပါ့မလား။ ငါတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဘဝရှိသလောက် ဝေးခဲ့ကြရပြီပေါ့ သော်တာရယ်။ နင်မရှိတော့ပေမယ့် နင်ကြိုက်တဲ့ ခရမ်းရောင် အပွင့်လေးတွေက ငါ့မျက်စိရှေ့မှာ ရှိနေတုန်းပါလေ။

” ညီသန့် ဟေ့ကောင် ညီသန့်၊ အာဒီကောင် ခေါ်မကြား အော်မကြားနဲ့ ဒီမှာ

မင်းဖုန်းလာနေတာ မသိဘူးလား။

အပြင်မှ ပြန်လာသောအစ်ကိုက တံခါးဖွင့်ဝင်လာရင်း ကျွန်တော့်ဖုန်းမှမြည်သံကြောင့် ကျွန်တော့်ကို အော်ခေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အစ်ကိုခေါ်သံကြောင့် အတိတ်ဆီသို့ လွင့်မျောနေသော စိတ်များ သတိပြန်ဝင်လာသည်။

‘ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့အစ်ကို လာပြီ လာပြီ’

အစ်ကိုကို သိရှိကြောင်းလှမ်းအော်ပြောပြီး ဖုန်းရှိရာနေရာသို့သွားရင်း ကိုယ့်ဖာသာ မချီပြီး လေးပြီးမိသည်။ ကြားဖူးနေကျသံစဉ်က အနားနီးလေ ပိုကျယ်လာလေမို့လို့လေ။ ဟုတ်ပါသည်။ လေးဖြူ၏ စာမျက်နှာတစ်ဆယ့်ငါးကို နှစ်သက်မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ့်ခံစားချက်နှင့် ကိုက်ညီနေ၍ လည်းကောင်း မူပိုင်ခွင့်အရ ခွင့်ပြုချက်မရှိသော်လည်း ကိုယ့်ဖာသာ ကွန်ပျူတာထဲမှာ mp3 ပြောင်းပြီး ဖုန်းထဲတည့်ကာ Ring Tone လုပ်ထားမိသည်။ ကျွန်တော့်ဖုန်းမှ မြည်နေသော အသံကို ကိုယ့်ဖာသာ သတိမထားမိခြင်းသာ။ အနားရောက်၍ မကိုင်မိ ခေါ်ဆိုသူ၏ နံပါတ်ကို ကြည့်မိတော့ အမည်တစ်ခုနှင့် ကျွန်တော်သိမ်းဆည်းထားသော နံပါတ်တစ်ခု။ ဖုန်းထဲတွင်သာ မဟုတ်

ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ထဲမှာပါ သိမ်းဆည်းထားမိတဲ့အမည်နာမ။ ကျွန်တော်
တုန်လှုပ်စွာ၊ ရင်ခုန်စွာ၊ ပြီးတော့ ဝမ်းနည်းမှုများနဲ့ ဖြည်းညှင်းစွာ
ဖုန်းကိုထူးလိုက်တယ်။

‘ဟလို?ကို ... ကိုလား? သော်တာပါ?’

အင်မတန်ရင်းနှီးခဲ့ရသော အသံလေး၊ ရက်ရှည်လများ ကြားချင်နေခဲ့တဲ့
အသံ။ ဆွတ်ပျံ့ နာကျင်စွာ နားဆင်ရင်း တုန်ပြန်မိရသည်။

‘ပြောလေ သော်တာ ‘ကို?ကြားပါတယ်?’

‘ကို သော်တာ့ကို စိတ်နာနေပြီလားဟင်၊ သော်တာပြောတာကို
အစအဆုံးနားထောင် ပေးနော်၊ ပြီးမှ ‘ကို?ကြိုက်သလို အပြစ်တင်?’

‘အပြစ်မတင်ရက်ပါဘူး သော်တာရယ်၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မင်းလေးကို
အရမ်းလွမ်းနေခဲ့တာ ပဲရှိပါတယ်?’

‘အတူတူပါပဲ ‘ကို?ရယ် ‘ကို?ကိုနေ့တိုင်းသော်တာလွမ်းနေရတာ ပါ။
ဖုန်းခလုပ်တွေကို ခဏခဏနှိပ်မိတယ်။ စောင့်ထိန်းရမယ့်ဝတ္တရား တစ်ခုကြောင့်သာ
သော်တာပြန်ပြန်ချလိုက်ရတာ ။ ‘ကို?ကိုလွမ်းလို့ သော်တာမျက်ရည်တွေ
ခဏခဏကျရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သော်တာပြန်ထိန်း ပါတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့
ခဏတာဝေးရတာ က တစ်ဘဝတာနီးရဖို့မဟုတ်လား?’

‘ဘာ ဘာပြောလိုက်တယ်သော်တာ တစ်ဘဝနီးရဖို့မဟုတ်လား?’

‘ဟုတ်တယ် ‘ကို? တစ်ဘဝတာအတွက်ပဲ၊ အခုမနက်ဖြန်ဆို ‘ကို?နဲ့
သော်တာခွဲနေရတာ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီ၊ သော်တာပေးထားတဲ့ စောင့်ထိန်းရတဲ့
ကတိလည်းပြည့်သွားပြီ၊ မနက်ဖြန် မြန်မာပြည်ပြန်လာလို့ရပြီ ‘ကို?၊ ‘ကို?
ဝမ်းသာတော့နော်?’

‘သော်တာ၊ သော်တာဘာတွေပြောနေတာလဲ ‘ကို?’

ဘာမှနားမလည်တော့ဘူး၊ သေတဲ့တော့ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေလို့လား။

‘အဲ့ဒါတွေက ဘာမှမဟုတ်ဘူး ‘ကို။

ဒက်ဒီတို့နဲ့မမတို့ထွင်ထားတဲ့ဇာတ်တွေ၊ သေချာ နားထောင်နော်
သော်တာရှင်းပြမယ်။ သူတို့ခေါ်လို့သော်တာ ပြန်သွားရတာ ထက်၊ မမနဲ့သူတို့
တိုင်ပင်ပြီး ‘ကိုနဲ့သော်တာကို ခဏခွဲလိုက်ကြတာ။

‘ဟင် မမတို့ပါ ဒီကိစ္စတွေထဲမှာပါတယ်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ပါတယ်၊ အဖြစ်ကဒီလို ‘ကိုရဲ့၊ ‘ကိုနဲ့သော်တာက
ငယ်ငယ်ကတည်းက ခဏခဏစကားများလိုက် ပြန်ခေါ်လိုက်နဲ့ နေလာကြတာပဲ၊
သော်တာ ရန်ကုန်ကိုပြန်ရောက်လာတဲ့ အချိန်ထိတောင် ‘ကိုနဲ့သော်တာက
ငယ်ငယ်တုန်းကလိုပဲ ဖြစ်နေကြသေးတာကိုး၊ ဒါပေမယ့် သော်တာတို့နှစ်ယောက်
ချစ်သူတွေဖြစ်သွားတဲ့အချိန်လည်းကြရော၊ ဘယ်လောက်ပဲသော်တာတို့ ဖက်က
ပိပိရီရီနေပေမယ့် သူတို့က သတိထားမိသွားကြတယ်။

တကျက်ကျက်ရန်ဖြစ်နေကြတဲ့ နှစ်ယောက်က ရန်မဖြစ်ကြတော့တာရော၊ အရင်က
သွားစရာရှိလို့ လိုက်ပို့ပါလို့ဆိုမှ ရေထချိုးတာတို့၊ ပြင်ဆင်တာတို့လုပ်တတ်တဲ့ ‘ကို
က အဲ့ဒီအချိန်တွေမှာ သော်တာ့ဆီကကြိုသိ ထားတော့ ‘ကိုက
အဆင်သင့်ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြီးတော့ အရင်ကလိုက်ပို့ဖို့ဆိုရင် အကြောင်းပြပြီး
ငြင်းတတ်တဲ့ ‘ကိုက အဲ့ဒီ အချိန်မှာ မငြင်းတဲ့အပြင် ‘ကိုအလုပ်တွေပါဖျက်ပြီး
လိုက်ပို့တတ်တို့၊ ဘာတို့ပေါ့။ အထူးသဖြင့်က သူတို့ကလည်း

ငယ်ရာကကြီးလာကြတာဆိုတော့ ဘယ်လောက် ဟန်ဆောင် ဘာမှမဖြစ်တဲ့
သူတွေရဲ့ကြည့်တဲ့ အကြည့်၊ ပြောဆိုပုံနဲ့၊ ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားတဲ့
သူတွေရဲ့အကြည့်တွေ၊ ပြောဆိုပုံတွေက ကွားခြားတာကို သိသွားကြတယ်၊ မမက
အဲ့ဒါတွေကို သတိထားမိပြီး သေချာအောင်စောင့်ကြည့်စုံစမ်းတယ်။ သော်တာတို့
ချစ်သူဖြစ်နေကြ တာသေချာမှ မာမီတို့ ဒက်ဒီတို့ဆီ သတင်းပို့တယ်လေ။ ဒါကြောင့်
မာမီတို့ကပြန်ခေါ်ပြီး ဟိုရောက်မှ ဒီအကြောင်းတွေကိုပြောပြတာ။

ပြန်ခေါ်ရတဲ့အကြောင်းကလည်း သော်တာနဲ့ `ကိုကိုက အနေ နီးစပ်လို့ ချစ်သွားကြတယ်လို့ထင်တာ။ အပေါ်ယံနီးစပ်မှုကြောင့် လူငယ်သဘာဝ မဖြစ်သင့်တာ တွေဖြစ်သွားကြမှာကိုလည်း စိုးရိမ်တဲ့သဘောပါတာပေါ့။ သော်တာက `ကိုကိုကို တစ်ကယ် ချစ်တာပါဆိုတဲ့အကြောင်း မာမီနားလည်အောင် ပြောပြတယ်။ အဲ့ဒါမာမီက ဒက်ဒီနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး သော်တာတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်နှစ်ပြည့်တဲ့အထိ စောင့်ကြည့်မယ်၊ တစ်နှစ်ပြည့်လို့ ဘယ်ဘက်ကမှ မပြောင်းလဲခဲ့ဘူးဆိုရင် သော်တာတို့ သဘောဆန္ဒအတိုင်း လိုက်လျောပေးမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီကြားထဲမှာ သော်တာတို့ အဆက်အသွယ်မလုပ်ရဘူးဆိုတဲ့ ကတိကိုလည်း ပြန်တောင်းတယ်လေ။ တကယ်လို့ သော်တာ့ဘက်က ဆက်သွယ်ခဲ့ရင် ကတိပျက်ခဲ့ရင် ဘယ်တော့မှ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ခွင့်မပေးတော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီလိုအဖြစ်အပျက်တွေကြောင့် သော်တာ့မှာ `ကိုကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ မျှိုသိပ်ပြီးနေခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့၊ အခုသူတို့အားလုံးက သော်တာတို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို အသိအမှတ်ပြုပါတယ်တဲ့။ သော်တာတို့စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ်တဲ့။ `ကိုမပျော်ဘူးလားဟင်။

`ဟား ပျော်တာပေါ့ သော်တာရယ်။ `ကို `အိပ်မက်များ မက်နေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သော်တာ့ကိုစွဲလန်းစိတ်နဲ့ ကယောင်ကတမ်း ကြားနေရတာ များလားလို့တောင် ထင်မိတယ်။

တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပါ `ကိုရယ်၊ တကယ်ပါ၊ အခု သော်တာ့ကို စိတ်ဆိုးနေဦးမှာ လားဟင်။

`ဟင့်အင်း မဆိုးပါဘူး၊ စိတ်မဆိုးတဲ့အပြင် တစ်နှစ်လုံးလုံး သစ္စာရှိရှိစောင့်စည်းခဲ့တဲ့ ချစ်သူလေးကို ပိုလို့တောင်ချစ်မိပါသေးတယ်။

`သော်တာကလည်း မမပြောပြလို့ `ကိုသော်တာ့ကို ဘယ်လိုလွမ်းနေတယ်၊ ဘယ်လောက်ထိချစ်နေသေးတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းတွေကို သိထားပြီးပါပြီ။ ဒါကြောင့် `ကို အလွမ်းတွေကိုအကြွေးဆပ်ဖို့ မနက်ဖြန်ဆို `ကို

၇ရှိတဲ့ မြန်မာပြည်ကို သော်တာအပြီးပြန်လာခဲ့ တော့မယ်၊ `ကို၇ မျှော်နေတော့နော်
၇ချစ်တယ်ကို၇အရမ်းချစ်တယ်၊ ဒါပဲနော် သော်တာဖုန်းချလိုက် တော့မယ်၇

*

မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ကင်းစင်နေသော ကောင်းကင်ယံကိုမော့ကြည့်ရင်း
ရင်တွေခုန်နေသည်။ ဒါဟာသာယာသော ရာသီဥတုလေးတစ်ခုပါလား။
အဲ့ဒီလိုသာယာသောရာသီဥတုလေးထဲမှ ချစ်သူကို ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ အဲ့သည်တုန်းက
`ည၇။ အခုကား၇နေ့၇။

အပြာရောင်ကောင်းကင်ပြင်ကို နောက်ခံပြုလို့
လေယာဉ်ကြီးတစ်စင်းကွင်းထဲသို့ တည်ငြိမ်စွာဆင်းသက်လာခဲ့ပြီ။ ဆူညံလွန်းတဲ့
လေယာဉ်သံဟာ ဒီတစ်ခါမှာတော့ ချို့မြဲလို့နေ သည်။ မကြာမီတွေ့ရတော့မယ့်
ချစ်သူ၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း ရင်ခုန်သံတို့လှုပ်ခတ်နေပြီ။
မြန်မြန်ဆင်းလာပါတော့ ချစ်သူရယ်။

သီးချင်းသံတစ်ခု ကြားလာရသည်။ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက
ဖုန်းဆီမှလာသောအသံ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဒီသီချင်းကိုကြိုက်သည်။ ဒါပေမယ့်
ခံစားမှုတွေက မတိုက်ဆိုင်တော့။ ခွင့်လွှတ်ပါကိုလေးဖြူ။ Ring Rone လေးကို
ပြောင်းလိုက်ပြီး Ph မှ ပါဝါခလုပ်ကိုပိတ်လိုက်သည်။ ဟိုမှာ ချစ်သူလာနေပြီလေ။

သစ်ခက်ဦး

(2012 –August) Beauty

*